

Brasch: Forholdene føre jo med sig, at man i den Stilling, man indtager som Medlem af Rigsdagen, maa have en Mening om foreliggende Lovforslag, og om det end kan siges, at det for Ikkemilitære er meget vanskeligt paa det nu omhandlede Omraade at danne sig nogen begrundet Mening, skal jeg derfor dog tillade mig at udtale min Opfattelse, og det er den, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger os, er for tjensfilit, at det er saare ønskeligt, at det Forsøg, her paatænkes, bringes til Udførelse. Det er vist meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) bemærkede, at Hærløven liber af mange Mangler og ikke mindst af den, der for et Dieblit siden blev fremhævet, og at det er meget ønskeligt, at dette Lovforslag og det, hvortil det ærede Medlem sigtede, kunde sættes i en saadan Forbindelse, at det ene førte det andet med sig; men det tror jeg neppe lader sig gjøre, og det er derfor min Opfattelse, at det Lovforslag, som nu foreligger, fortsjener, at man slutter sig dertil. Det er aldeles ikke set fra Befolkningens Standpunkt, at jeg taler for dette Lovforslag, thi var der virkelig et stort Tab i den militære Uddannelse at befrygte derved, mener jeg, at det slet ikke kunde være Tale om at vedtage det; men de Forsøg, her agtes gjorte, ere ganske vist fra mange Sider tidligere paatalde, og det forekommer mig, at de Grunde, der ere anførte derfor, ere saa plausible, at man ikke kan se bort fra det Begrundede deri. Den høitærede Minister har ganske vist Ret, naar han antager, at Forslaget ikke vil medføre nogen større Udgift end den, de sædvanlige Leirsamlinger have medført, og han har ganske vist ogsaa Ret i, at det meget omtalte Præcedens, som skulde skabes ved Lovforslaget, ikke er holdbart. Det forekommer mig, at vi til enhver Tid have fri Staaedighed til at tage den Bestemmelse, vi ville, og Lovforslag om Leirsvølser have jo desuden hvert Aar foreligget som særlige Lovforslag, saa at det forekommer mig, at man faar Leilighed til at udtale til enhver given Tid en afgjørende Mening om, hvad man vil eller ikke vil. Jeg tillader mig saaledes paa det Indstaaendste at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse.

Glansager: Ogsaa jeg kan ikke Andet end for min Del ønske dette Lovforslag fremmet. Jeg er ganske vist ikke blind for, at den i Lovforslaget omtalte længere udgaaende Vølse vil medføre endel Ulemper for Adskillige, navnlig paa den Aarstid, den vil falde. Kunde Vølserne have fundet Sted i Slutningen af September, vilde den ganske vist ikke have afstedkommet den Støde eller forvoldt saa mange Udgifter, som den nu vil, men det kan jo ikke forhindres, naar Leirsamlingen skal holdes til sædvanlig Tid. Jeg vil imidlertid haabe, at saavel den ærede Krigsminister som Overbefalingsmændene for Leirsam-

lingen ville saavidt mulig lade sig det være magtpaaliggende baade at vælge et Terrain for denne udgaaende Vølse, der saa meget som muligt egner sig for Troppenes Vedagelser, uden at afstedkomme altfor stor Støde og Ulempe og tillige at tage saa meget Hensyn som muligt til ikke just at volde Fortræd, naar det paa nogen Maade kan undgaaes. Der kan dog vistnok tænkes Tilfælde, hvor selv en større Troppstyrke kan ved at tage fornuftigt Hensyn til den Støde, som saa let forvoldes paa en Aarstid, hvor al Sæd og Græs staaar paa Marken, undgaa at belægge altfor meget. Der er fra enkelte Sider her i Salen — i alt Fald fra en enkelt — anset endel over, at det vil være til Støde for Uddannelsen, at de 15 Dage bortføres for Leirtiden. Jeg vil i den Anledning tillade mig at minde om, at da Forslaget til den nu gjældende Hærløve indbragtes og forhandlede i Rigsdagen, var der i det oprindelige Forslag kun en Leirtid af 30 Dage. Det blev imidlertid lavet om til 45 Dage, mod at der fra den første Uddannelsesleir toges en Maaned bort. Jeg for min Del fandt ikke denne Forandring heldig, idet jeg, naar en af Delene skulde være, hellere vilde have ladet den syvende Maaned staa ved den første Uddannelsesleir og ladet Leirtiden være indskrænket til 30 Dage, idet jeg ikke fandt det saa fortrædeligt for de unge Mennesker, naar de først vare inde, at ofre den ene Maaned, som for de Aldre, der bleve indkaldte i den varme Sommertid, at blive inde i 45 Dage iftedfor i 30 Dage. Jeg skal selvfølgelig ikke paa dette Punkt udtale mig om, hvad dette Præcedens kan føre til — det er jo Noget, der vil vise sig, naar Hærløven indbringes sin ofte omtalte Revision — men jeg kan kun sige, at for mig staaar det saaledes, at det Forsøg, der tilsigtes, er det dog værd at faae gjort, spænd Revisionen foregaar. Man vil derved faae Erfaring for, af hvilken Værd den længere udgaaende Vølse vil være. Jeg finder ingen Grund til at opholde mig videre ved denne Sag, men med den Hensigt, jeg har gjort, være det mig tilladt at ønske Lovforslaget fremmet.

Suel: Jeg skal blot udtale, at jeg, da jeg faae dette Lovforslag fremkomme, faae det med ublandet Glæde. Det kan naturligvis ikke falde mig ind at gaa ind paa militære Betragtninger, men da jeg bor paa en af Marschrouterne til Viborg, ved Viborg-Chausseen, har jeg set disse Marschroutere til Leiren og derved faaet et høit uheldigt Indtryk af en saadan Marsch med upøvede Følk, idet jeg temmelig ofte paa Røreture har set saa mange Soldater oppe at kjøre paa Bagagevojnene, som der kunde være Plads til, og andre ligge i Veigrøfterne. Heller ikke kan jeg sige, at det kan gjøre et tiltalende Indtryk paa Befolkningen, at se den Disciplin, der hersker